

OXI

ΣΤΗΝ ΜΙΣΗ ΜΟΡΦΩΣΗ,
ΤΗΝ ΜΙΣΗ ΔΟΥΛΕΙΑ,
ΤΗΝ ΜΙΣΗ ΖΩΗ

ΠΑΛΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΕ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΓΙΑ ΠΛΗΡΗ ΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΙ ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ!

Βαδίζουμε για τις ευρωεκλογές και οι κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και όλο το αστικό πολιτικό σύστημα (Ν.Δ, ΚΙΝΑΛ, ΠΟΤΑΜΙ, Χ.Α κλπ.) επιχειρούν να μας πείσουν ότι το «μεγάλο δίλημμα», πάνω στο οποίο πρέπει να τοποθετηθούμε είναι: «ΣΥΡΙΖΑ ή ΝΔ», «μνημονιακή βαρβαρότητα με ευαισθησία ή με φιλελευθερισμό», «Ευρώπη και δημοκρατία ή εθνικισμός, ρατσισμός, ακροδεξιά».

Αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ, που έταξε ότι θα «ακίσει τα μνημόνια μέσα στην ευρωζώνη και την ΕΕ» μας οδήγησε σε ένα νέο ευρωμνημόνιο, σε μια επιτροπεία δεκαετιών, με ματωμένα πλεονάσματα πάνω από 2,5%, ιδιωτικοποίηση των δημόσιων αγαθών και ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, πλειστηριασμούς της λαϊκής περιουσίας, μόνιμη λιτότητα. Η ΝΔ και τα άλλα αστικά κόμματα, ζητάνε απλά περισσότερη λιτότητα, γρηγορότερο ξεπούλημα, σκληρότερη επιτροπεία.

Αλλά και στην Ευρώπη ο «φιλελεύθερος» και «ευρωπαιϊστής» Μακρόν είναι αυτός που κατεβάζει τον στρατό σους δρόμους του Παρισιού ενάντια στα «κίτρινα γιλέκα», και ήδη η καταστολή είναι μεγαλύτερη από την εποχή του Μάιν του 68... Οι δεξιοί και ακροδεξιοί «ευρωσκεπτικιστές», εθνικιστές και ρατσιστές, όπου κυβερνάνε, όπως στην Αυστρία και την Ουγγαρία ψήφισαν τους πιο αντιλαϊκούς νόμους, μέχρι και για 80 ώρες δουλειά την εβδομάδα σε όφελος των επιχειρηματιών και των τραπεζιών! Μιλάνε στο όνομα των «δικών μας εργατών» για να συντρίψουν τα δικαιώματα όλων των εργατών. Μιλάνε για το «δικό μας έθνος», ετοιμάζοντας με την πολεμοκάπολη ρητορική τους την σφαγή όλων των εθνών.

ΓΥΡΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΣΤΑ ΨΕΥΤΙΚΑ ΔΙΛΗΜΜΑΤΑ

Το δίλημμα στην χώρα μας δεν είναι «ΣΥΡΙΖΑ ή ΝΔ».

Το δίλημμα στην Ευρώπη δεν είναι «Μακρόν ή Σαλβίνι».

Ενισχύουμε τις δυνάμεις που πάλεψαν:

// για τα δικαιώματα των εργαζόμενων και της νεολαίας

// ενάντια στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και την δεξιά αντιπολίτευση.

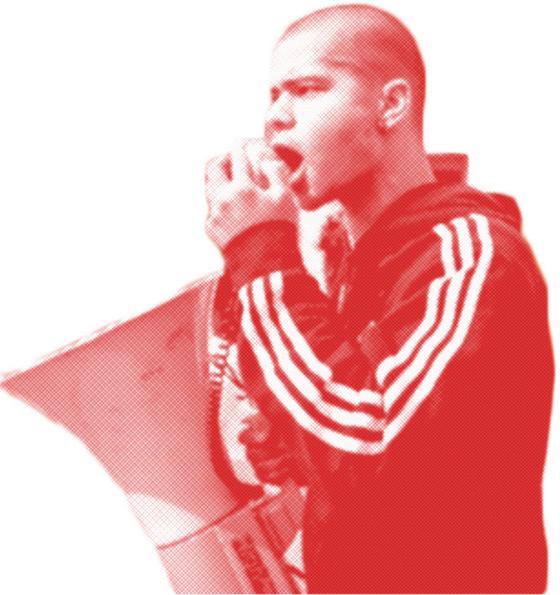
//ενάντια στην ΕΕ του κεφαλαίου και των τραπεζιών. Για ρήξη και αποδέσμευση από αυτήν .

ΟΠΟΙΑ ΠΕΤΡΑ ΚΑΙ ΑΝ ΣΗΚΩΣΕΙΣ ΒΡΙΣΚΕΙΣ ΤΗΝ ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΤΗΣ Ε.Ε.

Τα τελευταία χρόνια η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ προχώρησε σε πλήθος αντιδραστικών αλλαγών την εκπαίδευση, με γνώμονα μια ενιαία αντιδραστική λογική προς όφελος του κεφαλαίου. Οι βασικές της κατευθύνσεις οργανώνονται και εκπορεύονται από τις Βρυξέλλες, σ' αυτήν όμως συμφωνούν στρατηγικά τόσο η ΣΥΡΙΖΑ όσο και η ΝΔ.

Ήταν το μακρινό 1995 όταν στην «Λευκή Βίβλο για την εκπαίδευση και την κατάρτιση» η ΕΕ καθόριζε την στρατηγική της για την εκπαίδευση στη νέα εποχή. Η γενική λογική ήταν η απόρριψη της μόνιμης και σταθερής δουλειάς προς όφελος της ευελιξίας, και αυτή η λογική ασφραγίζει από τότε την στρατηγική της Ε.Ε. και των εκφραστών της. Πιστάς μαθητής αυτής της λογικής ο ΣΥΡΙΖΑ, που σπάει τα ρεκόρ στην υιοθέτηση ελαστικών μορφών εργασίας, για να μπορεί μετά να πανηγυρίζει ότι περιορίζει δύνθεν την ανεργία, αλλά και ο Μποστάκης που πρόσφατα δήλωσε ότι το 8ωρο και η σταθερή δουλειά σε έναν εργοδότη είναι «ντεμοντέ».

Η εκπαίδευση επομένων έπρεπε να γίνει υπηρέτης αυτού του νέου θεού! Για να «οικοδομηθεί» ένας εργαζόμενος φτωνός, ευέλικτος και χωρίς κατοχυρωμένα δικαιώματα πρέπει να υποβαθμιστεί η δομημένη εκπαίδευση, η στηριγμένη στην γενική μόρφωση και να αντικατασταθεί από ένα σύνολο υποβαθμισμένων ευέλικτων γνώσεων και καταρτίσεων, που δεν θα είναι για τους πολλούς. Να αντικατασταθεί το «πτυχίο με δικαιώματα» από ένα «πιστοποιημένο σύνολο αποσπασματικών γνώσεων» χωρίς δικαιώματα. Να υποταχθεί πλήρως στις ανάγκες της αγοράς. Και αυτά ακριβώς υλοποιούν!

Ποιες είναι οι βασικές αρχές αυτής της μορφωτικής αντιμεταρρύθμισης της ΕΕ και του κεφαλαίου και πώς υλοποιούνται σήμερα;

I. Η ΣΤΕΡΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΓΝΩΣΗ ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ «ΔΞΕΙΟΤΗΤΑ» ΚΑΙ ΤΗΝ «ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ»

Επιδιώκουν τον επαναπροσδιορισμό της «βασικής γνώσης» μέσω της αντικατάστασης της αναγκαίας ευρείας ολόπλευρης μόρφωσης και της επιστημονικής, πνευματικής και αισθητικής καλλιέργειας (επαρκούς βάσης για να κατανοήσει κριτικά το άτομο τον κόσμο) από τη γενικευμένη πρόσβαση σε μια περιορισμένη ομάδα δεξιοτήτων με κύρια επιδίωξη την αυριανή ευελιξία του εργατικού δυναμικού και όχι τη μορφωτική και πολιτιστική άνοδο των ατόμων και της κοινωνίας. Καμιά ανάγκη πλέον για φιλοσοφία, ιστορία και λογοτεχνία, για μελέτη των βαθύτερων νόμων της φυσικής και της βιολογίας, που λοιδορούνται ως περιττά, και αντικαθίσταται από κάποιες αποσπασματικές δεξιότητες (π.χ. χρήση προγραμμάτων), μια ή δυο ξένες γλώσσες, αλλά και «κοινωνικές δεξιότητες» (λέγε με υποταγή στον χώρο δουλειάς) Οτιδήποτε δεν είναι παραγωγικό και αποδοτικό πετσοκόβεται. Αυτός είναι ο σύγχρονος λειτουργικός αναλφαβητισμός, ο «μορφωτική αντεπανάσταση» των δυνάμεων του κεφαλαίου που με την σφραγίδα της ΕΕ προωθείται σε όλη την Ευρώπη!

II. ΜΟΡΦΩΝΟΜΑΣΤΕ ΛΙΓΟΤΕΡΟΙ ΚΑΙ ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΟ ΑΠΑΙΤΟΥΝ ΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΑΓΟΡΑ!

Σύμφωνα με όλα τα κείμενα της ΕΕ η τάση των νέων για σπουδές και μόρφωση είναι υπερβολική και συνιστά πρόβλημα που πρέπει να λυθεί. Η «αγορά» και οι επιχειρήσεις δεν χρειάζονται τόσους πολλούς και τόσο μορφωμένους νέους γιατί πλεονάζουν! Για αυτό πρέπει να σπουδάζουν λιγότεροι και λιγότερο, και για τον πολύ κόσμο προωθείται η στροφή στις φτηνές, επαγγελματικές καταρτίσεις. Την πολιτική αυτή προωθεί η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και υπερθεματίζει ο ΣΕΒ στην χώρα μας, με πλήθος μέτρων, που σπρώχνουν συνολικά τα μορφωτικά και εργασιακά δικαιώματα της νεολαίας σε μια «κατώτερη κλίμακα».

// Πρώτα απ' όλα με το «Νέο Λύκειο» του Γαβρόγλου. Με κεντρική επιδίωξη το 30% του μαθητικού πληθυσμού να παραμείνει και να μπορεί να κινηθεί προς την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, έναντι του υπολοίπου 70% που πρέπει να στραφεί προς την Επαγγελματική Εκπαίδευση. Διαμορφώνει ένα Γενικό Λύκειο ταξικό, αριστοκρατικό, εξεταστικό κάτεργο για μια μικρή «προνομιούχα μερίδα» των μαθητών και μία Τεχνική Εκπαίδευση υποβαθμισμένη και μορφωτικά λοβοτομημένη, με κυρίαρχη την μαθητεία ώστε να μαθαίνουν οι νέοι στις επιχειρήσεις και για τις επιχειρήσεις, για να υποτάσσονται γρήγορα στο μοντέλο του σύγχρονου διούλου. Συνδέεται άρρηκτα με το νόμο Γαβρόγλου για τα ΑΕΙ και το νέο Χάρτη των ΑΕΙ που διαμορφώνει με τις συγχωνεύσεις- καταργήσεις. Ο χωρισμός των πανεπιστημιακών τμημάτων ουσιαστικά «σε χαμπλής και υψηλής ζήτησης», ασχέτως του ονόματος που θα τους δοθεί, όχι μόνο αντίκειται σε όποια μορφωτική διάσταση αλλά γίνεται με αγοραίους όρους προσφοράς και ζήτησης.

// Στην Ανώτατη εκπαίδευση μέσω της «Διακήρυξης της Μπολόνια» υιοθετείται ένα «σύστημα σπουδών που θα στηρίζεται βασικά σε δύο κύκλους σπουδών, ένα προπτυχιακό και ένα μεταπτυχιακό. Ο πρώτος κύκλος ορίζεται ως «τουλάχιστον τριετής» οδηγώντας σταδιακά σε αυτό το σημείο το σύνολο των σπουδών του «πρώτου κύκλου», όπως φαίνεται και στην χώρα μας μέσα από την προώθηση της λεγόμενης «συγχώνευσης/ανωτατοποίησης των ΑΕΙ, με την κατοχύρωση τετραετών σπουδών για αντικείμενα για τα οποία έως τώρα οι σπουδές ήταν 5ετείς»! Η επιτυχής ολοκλήρωση του πρώτου κύκλου οδηγεί στο φιλέτο του δεύτερου κύκλου (μεταπτυχιακά) που αυξάνει κατακόρυφα την ταξικότητα του με φίλτρα εισαγωγής, εφαρμογή διδάκτρων αλλά και χορηγίες από τους περιβότους «επενδυτές».

// Με την δημιουργία, μέσα στα ΑΕΙ 2χρονων ευέλικτων σπουδών χωρίς περαιτέρω προοπτική, με υποχρεωτική πρακτική άσκηση στις επιχειρήσεις και πιστοποίηση επιπέδου 5 στον Ενιαίο Πλαίσιο Προσόντων τα οποία ουσιαστικά υποκαθιστούν τα ΑΕΙ. Έτσι όλα συνωστίζονται σε μια «κατώτερη κλίμακα» σε σχέση με την προηγούμενη περίοδο.

III. ΠΤΥΧΙΑ ΧΩΡΙΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Ο απόφοιτος της οποιασδήποτε εκπαιδευτικής βαθμίδας δεν πρέπει να έχει κανένα κατοχυρωμένο δικαίωμα. Πρέπει τα δικαιώματά του να είναι μερικά, υπό αίρεση, και με ανάγκη για διαρκή επανεξέταση και εκ νέου κατοχύρωση. Ο νέος επιστήμονας να βρίσκεται σε ένα διαρκή εκβιασμό! Με την Διακήρυξη της Μπολόνια καθιερώνεται ένα **σύστημα διδακτικών μονάδων** (τα γνωστά ECTS) ως του πλέον κατάλληλου μέσου για την προώθηση της ευρύτερης δυνατής κινητικότητας των φοιτητών. Η γνώση κατατεμαχίζεται σε «διδακτικές μονάδες», οι οποίες θα συγκεντρώνονται αενάως (βλ. Δια βίου Μάθηση). Το πτυχίο παύει να αποτελεί αποδεικτικό της ολοκλήρωσης ενός αντικειμένου. **Τα πτυχία αντικαθίστανται από πακέτα πιστωτικών μονάδων, χωρίς κανένα κατοχυρωμένο δικαίωμα,** και συμπληρώνονται με ένα αέναο κυνήγι συνεχών επανακαταρτίσεων με «έπαθλο» την επιβίωση στην αρένα της μορφωτικής και εργασιακής κινητικότητας, περιπλάνησης ή και μετανάστευσης!

IV. Η ΜΟΝΙΜΗ ΥΠΟΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΑ ΔΙΔΑΚΤΡΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

Την ίδια στιγμή που το ευρωμνημονιακό σφαγεί με τους δημοσιονομικούς κόφτες και τα αιματηρά πλεονάσματα οδηγεί σε οικονομική ασφυξία το σύνολο της δημόσια εκπαίδευσης και τα Πανεπιστήμια, την ίδια στιγμή που τα αποθεματικά των Πανεπιστημίων δεσμεύονται για την εξυπηρέτηση της χρεομοχανής εμφανίζεται ως από μηχανή θεός η ιδιωτική πρωτοβουλία και η ανάγκη σύνδεσης της εκπαίδευσης με τις επιχειρήσεις (με το αζημίωτο βέβαια). Έτσι ο κρίση στην εκπαίδευση και η ανεργία των νέων αποδίδεται στην «έλλειψη προσαρμογής στις απαιτήσεις της οικονομίας και της παραγωγής σε ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον», τα περιεχόμενα σπουδών προσαρμόζονται στις «ανάγκες της αγοράς» και φυσικά η συνεχής αξιολόγηση – μέτρηση των επιδόσεων όλων των συντελεστών ενός τέτοιου εκπαιδευτικού συστήματος, καθίσταται απαραίτητη προϋπόθεση του ελέγχου της επένδυσης και της συμφόρωσης με την κυβερνητική πολιτική και την Ευρωπαϊκή στρατηγική.

V. ΤΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΥΤΑΡΧΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ!

Αυτό το πανεπιστήμιο αντικειμενικά γίνεται βαθιά αυταρχικό. «Φυλακίζει» τη συνείδηση, τη σκέψη και τη συμπεριφορά στο νόμο της κερδοφορίας. Ο χώρος ελεύθερης διακίνησης ιδεών περιορίζεται όλο και περισσότερο από το χώρο ελεύθερης διακίνησης εμπορευμάτων. Ως συνέπεια, επιδιώκουν το άσυλο των κοινωνικών αγώνων να συνθίβεται από το άσυλο των επιχειρηματικών πατεντών, αλλά και από την μπότα της αστυνομίας, όπως πρόσφατα έγινε στη Γαλλία, αλλά και την κοντινή Αλβανία. Η υποταγή στους καπιταλιστικούς μονόδρομους της αγοράς και της ΕΕ εξαλείφει κάθε ίχνος δημοκρατίας και αναζήτησης ανατρεπτικών δρόμων χειραφέτησης.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ Η ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΦΕΓΓΑΡΙΟΥ!

Εκτός όμως από την Ε.Ε, τον ΟΟΣΑ τις κυβερνήσεις και το κεφάλαιο που υλοποιούν αυτή την πολιτική υπάρχουν η νεολαία, οι εκπαιδευτικοί και οι εργαζόμενοι σε όλο τον κόσμο που κινητοποιούνται από το Περού, τη Χιλή και τις ΗΠΑ ως τις φοιτητικές κινητοποιήσεις στην Ιταλία, τα κίτρινα γιλέκα τις μαθητικές καταλήψεις και τα κόκκινα στυλό στη Γαλλία, τις μεγάλες φοιτητικές κινητοποιήσεις στην Αλβανία.

Παράλληλα στην Ελλάδα, ο μεγάλος αγώνας του Γενάρη των αναπληρωτών εκπαιδευτικών και των φοιτητών ενάντια στο προσοντολόγιο έκτρωμα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ με την κατειλημμένη Πρυτανεία, με τους αγώνες ενάντια στην ελαστική εργασία ανοίγουν ρωγμές στο τοίχο της σταθερότητας. Το όραμα του Μακρόν για την Ε.Ε που πίσω του συντάσσονται από τον Τσίπρα ως τον ακροδεξιό Ορμπάν ξεθωριάζει πολύ γρήγορα από την διογκούμενη νεολαιϊστική και εργατική δυσαρέσκεια.

Τα «κίτρινα γιλέκα» στην Γαλλία που μίνες τώρα δίνουν έναν πρωικό αγώνα ενάντια στην πολιτική του κεφαλαίου και του Μακρόν, προπομπός των οποίων υπήρξε το μεγάλο κίνημα των φοιτητών, οι μεγάλες αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές κινητοποιήσεις δείχνουν ότι υπάρχει και η άλλη πλευρά του φεγγαριού.

ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΝΕΟΛΑΙΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ Η ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΡΗΞΗ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΣΜΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ Ε.Ε

Η μόνη διέξοδος για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων της νεολαίας, απέναντι σε αυτή την «μαύρη πολιτική» Ε.Ε, κεφαλαίου, της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και όλης της μνημονιακής αντιπολίτευσης είναι ο ενιαίος αγώνας για την ριζική βελτίωση των μορφωτικών και εργασιακών δικαιωμάτων της νεολαίας, τον αγώνα για μια ζωή που να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες δυνατότητες του ανθρώπινου πολιτισμού. Την υπεράσπιση του δικαιώματος της νεολαίας στην κατάκτηση της γνώσης και της επιστήμης ενάντια στην πολιτική της ιστορικής τους υποβάθμισης και της εκμετάλλευσης, που προωθείται μέσω του ενιαίου χώρου ανώτατης εκπαίδευσης και της πολιτικής της Μηπολόνια, από το κεφάλαιο, την ΕΕ και τις κυβερνήσεις τους. Την ανατροπή της πολιτικής κυβέρνησης, κεφαλαίου, την ρήξη και έξιδο ΕΕ, σε αντικαπιταλιστική, ταξική, διεθνιστική κατεύθυνση στην προοπτική της κατάργησης κάθε εκμετάλλευσης. Αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις, για την υπεράσπιση των δημόσιων αγαθών, για απελευθέρωση από το καθεστώς της διαρκούς επιτροπείας, τον ρατσισμό, τους ανταγωνισμούς και τον πόλεμο.

nka.gr

οργάνωση της
ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α.